

Cicle: Blanc sota negre

Treballs des de l'imperceptible / 02

Mar Arza

Lectures i consums...

11.03—20.04.2014

MAR
ARZA

SANTAMÒNICA

Blanc sota negre

Treballs des de l'imperceptible

La pàgina en blanc ha estat un dels grans motius del discurs androcèntric de la creació que ha nodrit l'imaginari romàntic i el de la modernitat artística. Sota l'amenaça del no-res i del buit, el blanc fou una metàfora tant de l'esterilitat com de l'autonomia creativa. Com a tal, empenyia la subjectivitat moderna al desig de conquesta: a posar negre sobre blanc, esprimer la visualitat com a eix vertebrador de l'acció artística original.

L'obra d'algunes dones artistes, un cop desplaçades d'aquest imaginari de creació, ha indagat altres imatges del blanc. Ni el fan complementari del negre ni en reverteixen els termes –blanc i negre, blanc *sobre* negre–, sinó que en fan una invenció simbòlica de gran potencial polític: blanc sota negre.

Així ho suggeria la curadora Catherine de Zegher quan, el 1996, va titular “The Blank in the Page” [“El buit/El blanc a la pàgina”] un dels quatre apartats de l'exposició *Inside the Visible*. An

Elliptical Traverse of 20th Century Art: in, of, and From the Feminine.

El blanc que desplegava De Zegher, a través d'obres i processos creatius que incorporen l'el·lipsi, els marges, els silencis, els buits, l'errada, el dubte, la indecisió, el balbuceig, l'incís, les discontinuïtats, les absències..., provava que hi ha una via per llegir la pràctica artística del segle XX i XXI que no té necessitat de confrontar-se amb les antinòmies per ser.

Formes d'aquest blanc s'esbossen en les fotografies-performances d'Helena Almeida, on l'artista se situa *darrere* del suport pictòric; en les estructures de xarxes tridimensionals de Gego; o les performances de Lili Dujourie als anys 70, on veiem l'artista nua sobre un llit de llençols blancs recordant les postures femenines en quadres cèlebres de la Història de l'art. També altres artistes han cercat maneres de fer sentir aquest blanc que, sovint, roman imperceptible, inaudible, com en el dibuix-performance sobre paper que Elena del Rivero va transformar en draps de cuina de grans proporcions, o en la trama que hi ha al dessota de totes les pintures d'Agnes Martin.

Patricia Bickers, en referència a les pintures-instal·lacions dels anys 80 d'Avis Newman, escrivia que: "De fet, la tela no està mai buida ni tampoc el blanc; no hi ha un territori verge. És la

consciència de tot el que la tela representa allò de què l'artista es fa càrrec.”

En aquest sentit, Marina Garcés, evocant *La invenció del quotidià* de Michel de Certeau, més enllà de pensar la pàgina blanca com el paradigma del projecte d'autonomia moderna, hi situa l'espai revolucionari: alhora el del naixement i el de la política. Pensant en aquest mateix espai Annarosa Butarelli escriu sobre la “tabula rasa” entesa com un tall, un moviment radical i polític que permet “fer profitosa l'absència”.

És aquest espai de creació i de política el que aquest cicle d'exposicions i conferències vol indagar, a partir del títol revelador d'un catàleg de Blanca Casas Brullet, *Blanc sota negre*. Treballs com els de Blanca Casas Brullet, Mar Arza, Freya Powell, Antònia del Rio, Isabel Banal i Mireia Sallarès esbossen nous espais per pensar, com deia Alejandra Riera, sense garanties, una ampliació dels camps disponibles de la visió i del fer.

Assumpta Bassas i Joana Masó

Mar Arza (Castelló de la Plana, 1976) viu i treballa a Barcelona. La seva formació artística ha transcorregut per la Facultat de Belles Arts de València, la Carnegie Mellon School of Art de Pittsburgh i la Winchester School of Art, on va cursar un Màster d'Escultura becada per la Fundació Canyada-Blanch. Recentment guardonada ex aequo amb el Premi Guasch-Coranty atorgat dins el marc de la Biennial de Valls 2013 i el premi Arts Libris 2013, atorgat per la Fundació Banc Sabadell.

Ha exposat al Cincinnati Contemporary Arts Center, Palazzo delle Arti Napoli o Villa Empain de Brussel·les, així com al MUVIM de València, OTR de Madrid, la Fundació Vila Cases de Palafrugell, Capella de Sant Nicolau de Girona, Museu Molí Paperer de Capellades, Capella de Sant Roc de Valls o dins el projecte Col·lecció La Relació, Duoda, UB.

Treballa amb diverses galeries: Galeria Cànem de Castelló de la Plana, Galeria Maserre de Barcelona i Galeria RosenfeldPorcini de Londres. Ha tingut mostres individuals a MeessenDeClerq Gallery de Brussel·les, Galeria Sicart de Vilafranca del Penedès, Alonso Vidal de Barcelona i Horrach-Moyà de Palma de Mallorca.

Mar Arza: Lectures i consums...

En els treballs de Mar Arza es percep una preocupació sostinguda per les línies escrites que apareixen sobre les superfícies. En els inicis, alterava les pàgines i les lletres dels llibres de vell. Recentment, ha intervingut la lletra escrita i els buits de qualsevol paper imprès –llibretes d'estalvis, factures de la llum, volants mèdics, fulls de calendaris, dècims de loteria...

Elidir la línia, rascar la línia, fer-la emmudir sense fer-la desaparèixer del tot són maneres de demanar com i on dibuixar una línia sobre aquestes pàgines–documents, com a *Where to draw the line* (2011–2012) de Simryn Gill. Es tracta d'una peça feta amb l'acumulació de frases sense espais –però amb blancs que irrompen i tallen la trama escrita–, peça que, a primera vista, sembla el revers de les el·líptiques entrelínies de Mar Arza. Una, doncs, practica el massa ple; l'altra, allò buidat. Però ambdues formulen la pregunta sobre què és allò que podem llegir dins d'un text, una literatura o un relat donat.

Aquesta dimensió política de l'el·lipsi i la lectura sobre els relats rebuts es desplega en espais que avui reclamen amb urgència ser no no–

més rellegits sinó reinscrits. A la sèrie titulada *[Avenç]*, entre 2010 i 2011, Mar Arza va desplaçar-se diàriament a la mateixa oficina bancària per tal d'invertir un seguit de paraules en set llibretes d'estalvis. Cada dia, va ingressar petites quantitats de diners amb la voluntat d'escriure una seqüència de paraules meditades en l'espai reservat al "concepte" de l'operació: 27DES10 *abonament al marge* 7,00 +; 28DES10 *abonament buit* 4,00 +; 29DES10 *abonament d'escletxa* 9,50 +; 30DES10 *càrrec als dubtes* 63,00 –; 01ABR11 *abonament al detall* 8,00 +; 19ABR11 *abonament al corrent* 9,00 +...

Va triar aquest suport gairebé caigut en desús en un context de desmaterialització econòmica, on fer un esforç diari per *estalviar capital poètic*. I aquest estalvi era alhora una *inversió*, ja que, invertint-hi, també *invertia: convertia* i desplaçava l'espai financer en contacte amb la paraula no econòmica.

L'abonament quotidià i els càrrecs esdevenien una acció sostinguda, una pràctica triada, com si del que es tractés fos d'obrir la pregunta sobre quina paraula i quins espais volem sostenir. Aquestes llibretes salvades de la desmaterialització es tornaven una mena de petits quaderns o diaris d'anotacions on es mesuraven les traces de l'artista sobre el món quotidià. Jugaven amb i contra l'economització de la vida fent un retrat de l'artista com aquella que, des de les paraules i les

accions volgudament continuades, es feia seu allò que –segons li havien dit– no ho era. L'artista feia possible no només escriure allà on l'escriptura no tenia cabuda, sinó la pregunta pel sosteniment de totes aquelles escriptures i registres burocràtics que, suposadament –ens diuen–, res no diuen de nosaltres.

Recentment, la sèrie de llibretes d'estalvis *Nota important* (2013) ha seguit incidint en aquesta acció. Desafiant una “Nota important” d’una coneguda entitat bancària –sempre a peu de pàgina i en lletra petita–, segons la qual no seran vàlides les anotacions manuscrites o a màquina sobre la superfície de la llibreta, Mar Arza ha situat escriptura mecanografiada en un espai no autoritzat. Es tracta d’una acció no “vàlida” que arrenca als espais alhora pautats i vedats, alhora administratius i anònims, la capacitat i la pròpia autorització de la paraula, així com la preocupació per quin llenguatge sostenir.

Aquesta pregunta l'havia plantejada ja el 2011 quan, participant en una exposició col·lectiva sobre la llum, va exposar una factura de subministrament elèctric de la qual era titular i on tan sols havia deixat intactes aquelles paraules que, més enllà del càlcul, podien deixar sentir una altra llengua. *Lectura estimada, lectura real, hoja anexa, llano, consumo medido, resolución, lecturas y consumos* són algunes de les fórmules habituals de la facturació econòmica que, en contacte amb

la paraula poètica provinent de llibres de vell, ara es feien llegir allunyades del lèxic instrumental. Gràcies al treball de juxtaposició de dues paraules diferents, la facturació de la llum, l'espai bancari i, en d'altres peces, els volants mèdics de la sanitat pública esdevenen espais que parlen i demanen ser llegits.

No es tracta, doncs, de “poetitzar” la paperassa quotidiana sinó de capacitar una altra llengua –aquí, l'alteritat poètica del vers– per inscriure un gest diferencial dins l'economia tant dels dies com dels comptes, de les lectures estimades i els consums. Per això aquesta altra paraula, sovint dins del treball de Mar Arza, deixa una traça en forma de buit sobre la línia, una bretxa oberta on, a la línia, li ha passat alguna cosa.

Joana Masó

El 2010 la instal·lació [*Trazas*] mostrava una taula on agulles en moviment resseguien circumferències sobre una extensió de sorra, mentre, en paral·lel, sonaven unes notes que n'accentuaven el pas de l'instant. Potser és la pròpia acció del temps que ha exigít una ampliació de l'espai sobre el qual traçar-se i ressonar.

Ara, aquestes traces i aquest temps no estan continguts en una taula; ocupen una gran extensió: la línia d'horitzó del propi espai expositiu. Així, en fer-lo tendir a l'infinit, Mar Arza aconsegueix suscitar un contrast entre l'itinerari precís de les esferes i la il·limitació esborrada del fons on les agulles segones inscriuen el seu destí sense treva, o el busquen.

Contemplades a vista d'ocell, aquestes formes densifiquen la seva textura simbòlica, assenyalant vers quelcom amagat sota la sorra, no solament en la superfície o en el moviment harmoniós dels cels llunyans. El que podia aparèixer com un temps clos sobre si mateix en el cicle metabòlic de la vida natural i repetit idènticament –allò que amb Hannah Arendt identificaríem com el

temps propi de la *labor*– en la intuïció de l'artista sembla emergir com temps *solc*, rescatat de la indiferència monòtona per esdevenir sòl significatiu.

Si la pròpia Arendt ens parla d'una progressiva desertificació d'aquell món que ella entén com espai *entre* individus, el gest de l'artista ens pot dur fins als cors bategants del desert per desenterrar algunes restes del món amb esforços sisífics.

Aquí, a contratemps i a favor del temps, es grata. També perquè cal no deixar en cap moment de banda que durant segles els agents d'aquella *labor*, de la qual es nodreixen *treballs* i *accions*, han reproduït vida en l'anonimat. Per això la resignificació del temps cíclic en aquesta variació de l'obra d'Arza sembla insinuar que la re-producció produeix diferència, que la repetició no es repeteix idèntica i no exclou els clinàmens de la història. Així, les agulles, a més de marcar, escarben el solc i a dintre el plec del solc, amb perseverança; no giren en el buit a la manera de les ombres que projecten, sinó que com ungles arpegen la figura.

Sota la forma del cicle emergeix també la temporalitat compartida entre la labor i el pensament: ambdues activitats són en el moviment infinit del fer-desfer. Però la intuïció arendtiana que ens guia de nou la mirada absorta és la que apunta

directament al signe de la fragilitat comuna que els productes d'aquestes activitats exhibeixen. Les empremtes de la labor, els resultats del pensament, sempre corren el risc que el vent dels temps –sia natural, sia polític– no en deixi cap traça en bufar o, senzillament, en cobrir-los d'oblit quotidià.

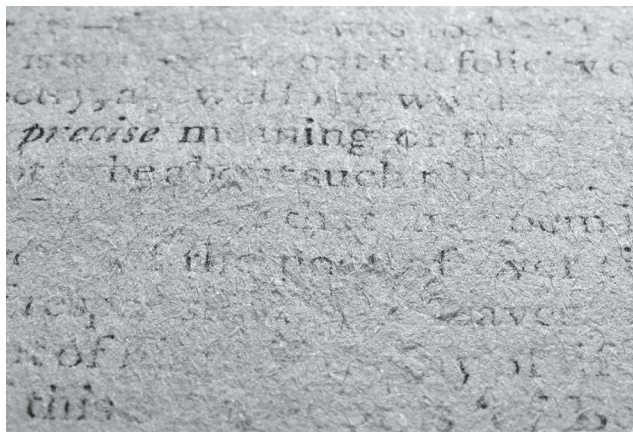
Per tal de persistir hauran de bregar en la conquesta de la memorabilitat, una altra forma d'anomenar el reconeixement més enllà de l'ara. Cal estar en excés respecte d'allò que el temps esgota. I tot i excedir aquesta funció i tota funcionalitat, l'obra d'art es deixa copsar, també, com un artefacte per conservar el gest i la traça en el temps; o per fer present la seva absència. En el cas d'aquesta instal·lació d'Arza, arrelada en la intimitat amb el pensament del qual brolla tot art, la bellesa de la forma podria ser el nom més propi, i més fora de temps, d'aquest excés que aconsegueix robar l'esguard.

Àngela Lorena Fuster

Filòsofa i investigadora a “Art and Crisis Group” de TRAMOD Research Project. Trajectories of Modernity i membre del Seminari Filosofia i Gènere, Universitat de Barcelona. Ha publicat estudis sobre diversos aspectes de la imaginació en el pensament contemporani, amb especial atenció al pensament de Hannah Arendt i d'altres pensadores del s. XX.

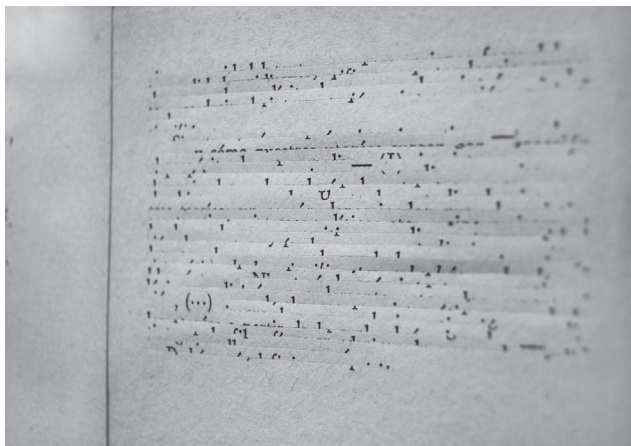
[Trazas] (2010), llibre de sorra: mecanismes de rellotge, piles, seda, fusta. 280 x 112 x 85 cm

Reminder... (2012), llibre desert amb punt de text. Del llibre:
The Spoils of Time. "Premi Arts Libris 2013". 42 x 32 x 30 cm

((.(((2008), fotografia sobre dibond. 24 x 15 cm

Desiertos cicatriz... VIII (2008), marqueteria d'entrelínies.
13 fulls retallats de diversos llibres. 158 x 28 x 4 cm

DATA		CONCEPTE	IMPORT	SALDO	CONTOL
1	15DES10	OBE. ABONAMENT			
2	15DES10	ABONAMENT TERRA ERMA	0,00+	0,00	0694
3	15DES10	ABONAMENT D PARAULES	9,00+	9,00	0694
4	16DES10	ABONAMENT NOU ENCÈS	10,00+	19,00	0694
5	16DES10	ABONAMENT HORITZÓ	8,50+	27,50	0694
6	16DES10	ABONAMENT ORDIT	7,50+	35,00	0694
7	16DES10	ABONAMENT A ESTONES	5,00+	40,00	0694
8	17DES10	ABONAMENT FLUENT	8,00+	48,00	0694
9	17DES10	ABONAMENT ENFILALL	6,00+	54,00	0678
10	17DES10	ABONAMENT DE PASSOS	8,00+	62,00	0678
11	17DES10	ABONAMENT PER CAHINS	8,00+	70,00	0678
12	17DES10	ABONAMENT INEDIT	9,00+	79,00	0678
			6,50+	85,50	0678
			7,00+	92,50	0678
13	20DES10	ABONAMENT AL CANVI	9,00+	101,50	0678
14	20DES10	ABONAMENT BELLS MOTS	8,50+	110,00	0678
15	20DES10	ABONAMENT AMB RESSO	8,00+	118,00	0678
16	20DES10	ABONAMENT DE CONSOL	6,50+	124,50	0678
17	20DES10	ABONAMENT FRÀGIL	5,00+	129,50	0694
18	20DES10	ABONAMENT BATEC	5,00+	134,50	0694
19	21DES10	ABONAMENT SONOR	5,00+	140,50	0694
20	21DES10	ABONAMENT NOVELL	6,00+	149,00	0694
21	21DES10	ABONAMENT TREMOLÓS	8,50+	154,00	0694
22	21DES10	ABONAMENT POEMA	5,00+	162,50	0694
23	21DES10	ABONAMENT A L'HIVERN	8,50+	171,50	0694
24	21DES10	ABONAMENT INCIPIENT	9,00+		

COMPROVI SI L'ANOTACIÓ CORRESPON A LA QUANTITAT LLIBRADA O REBUDA.
SI HA CANVIAT DE DOMICILI LI DEMANEM QUE ENS HO COMUNIQUI AL MES AVANT POSSIBLE.

[Avenç] I-VII (2010-2011), llibreta d'estalvis amb abonaments de poesia, sèrie de la pàgina 1 a la 7. "Premi Guasch-Coranty. Biennal de Valls (2013)". 50 x 38 x 8 cm cada una

CONCEPTE

CĂRREC

ABONA

1

2

3

4

	CONCEPTE	CÀRREC	ABONAMENT	SALDO	CONTROL
1	La confiança lliurada no correspon a				
2	l'emancipació rebuda...				
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					

Nota important
No són vàlides les anotacions efectuades a mà o màquina d'escriure.
Comprovi si l'anotació correspon a la quantitat lliurada o rebuda.
Si ha canviat de domicili li demanem que ens ho comuniqui al més aviat possible.

Nota important... IIIIII (2013), full de llibreta d'estalvis mecanografiada. 24 x 30 x 3 cm

[De hoja caduca] (2011), sèrie de fulls de calendari amb
empelts de text. 32 x 16 x 3 cm

00000529

Lecturas y consumos en el ALMA ENCENDIDA. del 23/0

	LLANO
Lectura REAL en su revuelto afán,	26398
Lectura ESTIMADA	- 26120
de serena alborada	
	278
Factor Multiplicador	x 1
	278
Consumo Medido	
en el surco removido...	
	278 kWh
Consumo Total	

Lectura estimada... (2011), factura de la llum amb empelts de text.
47 x 39 x 4 cm

CSB Consorci Sanitari de Barcelona

PAMEM

CAP Larrard

U.P. 02000 / U.P. 00484

DERIVACIÓ, SOL.LICITUD DE CONSULTA,

Cognoms/Nom: ARZA MONCUNILL, M MAR

NH: Car per haver delit, dolor atenc,

CIP: e la dolor no em trob en un lloc certa

Adreça: CR PROVIDÈNCIA

Localitat: BARCELONA

Codi postal: 08024

Telèfon: (LXXXVII, 203, 204, 207, 208, 319, 320)

Serve

Cte. c

Profes

Adreç

Telèfo

Derivació:

- ☐ Urgent:
- ☐ Preferent
- ☒ Ordinària

Exploració:

- ☐ Diagnòstica
- ☐ Control / Seguime

Sol.licitud / Exploració:

Resums Clínics:

Precisa rev. a l'esperit, segons declara

Derivació ordinària... (2013), volant mèdic amb empelts de text.
47 x 39 x 4 cm

Fragments de les converses
d'Assumpta Bassas amb Mar Arza

Lectures i consums... és el títol d'aquesta exposició que abraça un conjunt d'obres que has fet en aquests últims anys instal·lades ara de manera nova i també altres d'inèdites. Als inicis del teu treball intervenies en els textos de llibres vells. En canvi, en aquesta obra més recent has utilitzat textos impresos de la paperassa domèstica, molt més efímers i intranscendents: factures, llibretes d'estalvis, el volant d'anar al metge... En quin moment vas trobar interessant aquest material i com el treballes?

El fet d'intervenir amb el tall la continuïtat del text d'un llibre va ser una forma de fer confluïr el vessant escultòric de la meva formació artística amb el fins llavors recòndit fervor per l'escriptura. En establir aquest diàleg visceral amb el contingut del llibre s'articulava una preocupació pel llenguatge i la comunicació que, més enllà del fet de la lectura, planteja la relació que establim amb tot allò que altera i transforma la percepció del que ens envolta.

La paraula constitueix, doncs, el centre des d'on plantejar l'arquitectura del pensament. En el decurs dels anys, hi ha hagut un viatge cap a la simplicitat i la concisió, un procés de despul·lament que ha tractat també el buit que envolta la paraula, el blanc que articula la seva llegibilitat, així com el buit que aquesta produeix. És a dir, com el text suscita un tall simbòlic i incideix sobre allò que designa.

El fet d'utilitzar papers quotidians, re-inscrits amb aquest tall, va començar en treballar una sèrie de peces al voltant del temps, entre les quals hi havia uns fulls de calendari que anaven caient mes rere mes. Dels números dels dies es desprenien pensaments (*De hoja caduca...*), així com uns anuncis on perseguir fites des del mateix moment en què s'agafa un bocí amb el compromís de la paraula *ara* (*Libro de horas... [o alcaucil]*).

Més tard, s'hi va afegir un encàrrec concret per participar en una exposició amb el tema de "La Llum". Davant la proposta d'utilitzar la llum com a matèria primera, vaig preferir abordar una doble accepció, oposant el concepte de llum com a bé de consum i subministre bàsic envers una significació de caire més metafòric, més propera a la lucidesa. És per això que vaig intervenir un full annex d'una factura de la llum on suposadament s'aclareix la manera en què es fa la lectura i comptabilitat dels consums, tot i que resulta indesxifrable. Més que aportar *llum* aboca al desconcert.

Sobre aquest llenguatge pretesament utilitari s'insereixen fragments de poesia que transformen l'incomprensible en quelcom més enigmàtic i de ressò comunicatiu. Malauradament, aquesta obra ha pres nova vigència en constatar l'actual confusió i arbitrarietat en el càlcul de tarifes per part de les empreses subministradores, amb el beneplàcit legislatiu.

La tècnica per inserir aquests textos és propera a la marqueteria. Tècnica que vaig aprendre per treballar la fusta però que he adaptat per utilitzar-la amb paper, on el fragment escrit s'incrusta perfectament en el nou full. El resultat és una superfície adobada on es percep el canvi de tonalitats i textures del paper entorn d'unes juntures lleument perceptibles, com si fossin el recordatori d'una cicatriu.

Una de les frases que trobem en la factura intervinguda és la que dóna títol a l'exposició. L'encadenat de les paraules *lectura* i *consum* evidencia aquest doble vessant que circula entre el llenguatge transcendent provinent de la literatura, enfront del llenguatge intrascendent de la paperassa domèstica.

Com vas aconseguir invertir paraules en una llibreta de comptes? Ens convides a fer política del simbòlic, és a dir, a invertir en quelcom imperceptible, com pot ser aquest gest d'amor i confiança en la llengua?

En un moment d'absoluta indigència emocional em vaig plantejar el següent supòsit: si estalviem diners per quan ho necessitem, tal volta podríem estalviar paraules per quan haguem de menester poesia. D'aquesta manera vaig iniciar la rutina d'apropar-me al banc per ingressar paraules en un compte *corrent*. Les paraules estaven inserides en la línia del concepte amb un equivalent

numèric per cada lletra. Cada vegada que actualitzava la llibreta es reescribia un poema al llarg de les seves fulles. Una invasió subtil de l'espai simbòlic del poder econòmic que, en coincidir amb el moment actual de manca absoluta d'humanitat de les entitats i els seus responsables, fa de les limitacions del codi bancari una terra fèrtil on abocar la mordaç contradicció del present. Allò immaterial, com són els sentiments, s'inscriu al bell mig del racó reservat a la fredor numèrica. Per una banda, infiltra brots lliures, per l'altra, posa en paral·lel l'intangible de la poesia amb la volubilitat d'uns apunts bancaris.

La instal·lació [Trazas] dóna centralitat al temps com a vivència. La circularitat, la repetició, la continuïtat, la profunditat remeten al temps cíclic –més associat a la terra, a les tasques manuals i a la vida de les dones. D'on prové aquesta obra i la teva reflexió sobre aquesta escriptura circular, matèrica i de textura sonora?

La instal·lació parteix d'una extensa reflexió sobre el temps, dins el marc conceptual d'una sèrie d'obres amb el títol *De la Enciclosofía...* El terme *Enciclosofía* es vol referir a aquella saviesa dels cicles, dels cercles, de les repeticions, és a dir, a la saviesa de l'experiència, més propera al cos. Pensem en el temps de manera lineal i progressiva mentre que la vida s'organitza entorn de

la reiteració i la insistència, atès que hi ha uns ritmes que articulen la nostra vivència diària vinculats a la cura i el sosteniment de la vida. Aquest temps circular manté viu el vincle, és essencial per valorar els afectes, les relacions i els reptes de la quotidianitat.

Una forma d'evidenciar la desaparecebuda senda circular va ser posar uns rellotges en horitzontal i unes manetes corbades dibuixant el traç de la seva circumferència sobre un llit de sorra. El pal·lid so de ritme cardíac empeny les agulles, que llauren un camí de continuïtat segon rere segon i és així que el transcurs del temps es percep en tota la seva lentitud, eixamplant el moment present. El present es transfigura en tasca ingent.

Al llarg del solc, imperceptiblement més profund a cada volta, avança el pas ferm i, ensems, el més fràgil dels gestos. No hi ha disposició més perible que escriure sobre la sorra, on el traç s'esborra tan fàcilment. Escriure sobre la sorra és potser la imatge que millor reflecteix la vulnerabilitat més absoluta de l'ésser humà.

En la sèrie d'obres anomenades Desierto cicatriz..., la noció de blanc sota negre que volem desplegar en aquest cicle es fa palesa a través de l'elisió. Què són per tu les entrellínies?

Meditant sobre l'elisió i els espais buits d'un text, no com a silencis neutrals sinó com un dels components articuladors del text que necessà-

riament aporten significat, vaig centrar l'atenció en la figura de l'entrelínia i la seva profunda poètica d'entranya a la vista. De manera que vaig acabar entrelaçant entrelínies de forma consecutiva en l'espai d'una pàgina. El resultat va ser un teixit d'entrelínies que porten la metàfora a la literalitat: només es pot llegir el *subtext*, només es pot interpretar en la incertesa.

L'entramat de signes escapçats formula un horitzó d'esdeveniments, és a dir, per analogia amb aquell punt límit al voltant del forat negre que absorbeix les partícules de llum, trobem aquí un punt de no-retorn del signe escrit que, en canvi, deixa intacte el llenguatge i la seva intenció comunicadora. Davant l'aparent desert de la paraula apareix el fecund subsòl.

Programació exposicions

Cicle Blanc sota negre

Treballs des de l'imperceptible

Blanca Casas Brullet

28 de gener – 2 de març 2014

Mar Arza

11 de març – 20 d'abril 2014

Freya Powell

6 de maig – 22 de juny 2014

Antònia del Rio

1 de juliol – 14 de setembre 2014

Isabel Banal

23 de setembre – 2 de novembre 2014

Mireia Sallarès

11 de novembre 2014 – 11 de gener 2015

Activitats

Dimarts 11 de març, 19h
Inauguració

Dissabte 29 de març, 11h
Visita guiada amb l'artista

Dissabte 29 de març,
11h-18h

Taller Entremestres amb l'artista

Aquesta trobada té un format de seminari-taller. Després d'una presentació de les línies de treball i visualització de l'obra de Mar Arza, l'artista proposa realitzar un exercici plàstic, que ens porta a pensar amb les mans.

Inscripció gratuïta de l'11 al 27 de març a través de l'adreça electrònica
entremestres@gmail.com

Places limitades:
grup de 25 persones.

Més informació a: <http://entremestres.blogspot.com.es>

Dimarts 15 d'abril, 19h
**Conferència d'Itziar
González Virós: Subversió
i política**

En aquesta conferència l'arquitecta, veïna de Ciutat Vella i exregidora del districte central de Barcelona i una de les impulsores de la iniciativa "Parlament Ciutadà", parlarà de la genuïna capacitat subversiva que hi ha en la política si es fa des de la lluita pel que ens es comú.

El cicle de conferències i tallers tindrà lloc a la Sala d'actes de Santa Mònica, La Rambla 7, 08002 Barcelona.

Curs els Juliols UB

Blanc sota negre.
Desplegant el sentit polític del blanc en la creació femenina.

Matrícula i inscripcions a partir del 19 de maig a www.ub.edu/juliols

Blanc sota negre. Treballs des de l'imperceptible és un programa d'exposicions i conferències a cura d'Assumpta Bassas i Joana Masó.

Amb la col·laboració de Maria José González i Montse Romani.

Cicle Corrent altern és un conjunt de trobades, ressonàncies i desbordaments, vinculats a les exposicions que s'aniran difonent al llarg de la programació.

Cicle Entremestres: Tallers d'artistes visuals i professores és una programació conduïda per les artistes participants i dirigida a docents.

Amb la col·laboració de:

Centre dona i literatura

Càtedra UNESCO "Dones, desenvolupament i cultures"
de la Universitat de Barcelona

DUODA Centre de recerca de dones, UB

IFB – Institut Francès de Barcelona

Xarxa de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya

Consorci de Biblioteques de Barcelona

Els Juliols, UB

La Bonne – Centre de cultura de dones Francesca Bonnemaïson

Amb la participació de:

Galeria Cànem (Castelló)

+R Galeria (Barcelona)

Agraïments:

Josep Cerdà, catedràtic d'escultura de la Universitat de Barcelona, coordinador del Laboratori d'Art Sonor, UB

Josep Gómez, ceramista

Arts Santa Mònica

Centre de la creativitat

La Rambla 7 08002 Barcelona

T 935 671 110

www.artssantamonica.cat

Entrada Lliure

De dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h

Diumenges i festius d'11 h a 17 h

Dilluns tancat

D.L.: B 5064-2014 © De les imatges i el textos, les autores. Disseny gràfic: Eumo_dc

Patrocinen

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

1714 / 2014

SANTAMÒNICA